

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobce: **A. K.**
bytem N. P.
zastoupený obecným zmocněncem Mgr. V. K.
bytem T. P.

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 11. 2016, č. j. MV-111680-5/SO-2016,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované (dále též „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „**správní řád**“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „**OAM**“) ze dne 8. 7. 2016 č. j. OAM-4551-17/DP-2016 (dále též „**prvostupňové rozhodnutí**“), o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na §56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „**zákon o pobytu cizinců**“). Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 23. 11. 2016.

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

2. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí stručně shrnula skutečnosti zjištěné ze spisového materiálu, na základě kterých dospěl OAM k závěru, že byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu účastníka řízení na území České republiky, jelikož příjmy žalobce neodpovídají příjmům předkládaným PSSZ a uzavřela, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, když byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti účastníka řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě (dále též „**povolení**“).
3. Žalovaná dále uvedla, že žalobce pobýval na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě s platností od 3. 3. 2014 do 2. 3. 2016. Dne 18. 2. 2016 žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě (dále též „**žádost**“). Jako doklad o příjmu žalobce doložil potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti z obchodní společnosti Servis-Komplekt s. r. o. a výplatní listiny za období říjen až prosinec 2015 v průměrné měsíční výši 11 296 Kč čistého. Dne 23. 2. 2016 žalobce předložil k výzvě OAM potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti z obchodní společnosti Servis-Komplekt s. r. o. za období listopad 2015 až leden 2016 v průměrné měsíční výši 11 296 Kč čistého spolu se zápisem z valné hromady společnosti Servis-Komplekt s. r. o. ze dne 30. 9. 2015 dokládajícím vyplacení měsíční hrubé mzdy žalobci ve výši 13 400 Kč a spolu se smlouvou uzavřenou mezi žalobcem a společností Servis-Komplekt s. r. o. o výkonu funkce jednatele. Podle údajů PSSZ je společnost Servis-Komplekt s. r. o. vedena v registru zaměstnavatelů od 1. 3. 2011, v současné době má jednoho zaměstnance (žalobce). PSSZ dále poskytla přehled úhrnu měsíčních vyměřovacích základů za společnost Servis-Komplekt s. r. o. v období březen 2014 až březen 2016 následovně: za březen 2014 ve výši 13 000 Kč, za duben až září 2014 ve výši 8 500 Kč, za říjen 2014 až září 2015 ve výši 2 500 Kč a za říjen 2015 až březen 2016 ve výši 13 400 Kč.
4. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítl, že doložené příjmy za tři poslední zdaňovací období odpovídají úhrnu vyměřovacích základů za období říjen 2015 až březen 2016 a není zákonný důvod tyto příjmy neakceptovat. Žalobce dále namítl, že správní orgán I. stupně nedostatečně zjistil skutkový stav věci, když nevyčerpal všechny možnosti, např. výslech účastníka. Žalobce rovněž namítl nedostatečné posouzení přiměřenosti prvostupňového rozhodnutí ve vztahu k jeho soukromému a rodinnému životu.
5. V rámci vypořádání odvolacích námitek žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že doložené příjmy za období říjen 2015 až březen 2016 sice odpovídají úhrnu vyměřovacích základů, ale částky odváděné na PSSZ v období od dubna 2014 do září 2015 jsou účelově snižovány. Již od dubna 2014 se výše měsíčního vyměřovacího základu snížila na 8 500 Kč a poté v říjnu 2014 na 2 500 Kč, ačkoliv z usnesení valné hromady společnosti Servis-Komplekt s. r. o. ze dne 30. 4. 2013 vyplývá, že žalobce měl v uvedeném období pobírat i nadále odměnu za výkon funkce jednatele ve výši 13 000 Kč hrubého. Tato částka

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

se navýšila v říjnu 2015 na 13 400 Kč hrubého, což také žalobce do žádosti řádně doložil. Jestliže byla žalobci prodloužena doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na období od 3. 3. 2014 do 2. 3. 2016, bylo jeho povinností jakožto jednatele společnosti Servis-Komplekt s. r. o. zajistit po celou dobu povoleného pobytu řádné odvádění příslušných odvodů na PSSZ. Pokud žalobce během převážné doby svého předchozího povoleného pobytu řádně neplatil odvody pojistného PSSZ, obcházel předpisy státu a porušil tak povinnost uvedenou v zákoně o pobytu cizinců.

6. K odvolací námitce, že správním orgánem I. stupně nebyly vyčerpány všechny možnosti zjištění skutečného stavu věci, žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí s odkazem na rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, sp. zn. 9Azs 12/2015 uvedla, že řízení zahajovaná na návrh nejsou plně ovládána zásadou vyšetřovací a je na účastníku řízení, aby doložil doklady odůvodňující vyhovění jeho žádosti.
7. Odvolací námitku, že správní orgán I. stupně se nedostatečně zabýval při posuzování přiměřenosti kritérii uvedenými v §174a zákona o pobytu cizinců shledal žalovaný nedůvodnou. Z žádosti o prodloužení doby platnosti povolení bylo zjištěno, že žalobce nemá manželku, děti ani jiného rodinného příslušníka, který by pobýval na území ČR. Žalobce je jedním ze dvou jednatelů společnosti Servis-Komplekt s. r. o., kteří jsou každý jeden oprávněni jednat samostatně. Žalobce pobývá na území České republiky od roku 2009, podmínky pobytu na území však nedodrжуje. Žalovaná poukázala na rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2008 č. j. 5Azs 46/2008-71 a uvedla, že ve veřejném zájmu je, aby zde pobývali jen ti cizinci, kteří na území pobývají v souladu se zákonnými podmínkami.
8. Žalovaná v průběhu správního řízení I. stupně neshledala existenci vad řízení, které by mohly mít vliv na soulad prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy. Dle názoru žalované bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci a v mezích správního uvážení.

III. Žaloba

9. Žalobce v podané žalobě nejprve obecně namítal, že žalovaný nepostupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy (§ 2 odst. 1 správního řádu), nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§3 správního řádu), nezjistil všechny rozhodné okolnosti a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci a napadené rozhodnutí tak nelze považovat za přesvědčivé (§ 50 odst. 2 a 3 správního řádu) a neprovedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci (§52 správního řádu).
10. *V prvním žalobním bodu* pak již žalobce konkrétně namítal, že po celou dobu svého uplynulého povoleného pobytu každý měsíc řádně pojistné odváděl. Jediným jeho pochybením bylo nepředložení všech dokumentů žalovanému v podobě zápisu z valné hromady společnosti a dodatku ke Smlouvě o výkonu funkce jednatele. Dále s odkazem na rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2016, sp. zn. 3Azs 171/2015, uvedl, že snížení odměny jednatele během období povoleného pobytu na území ČR rozhodnutím valné hromady společnosti nezakládá skutečnost neplnění účelu pobytu. Žalobce namítal, že žalovaným nebylo dostatečně zhodnoceno a doloženo posouzení všech hledisek v souladu s citovaným rozsudkem, že ze strany žalobce se jednalo o neplnění účelu pobytu a s tím související vznik závažné překážky. Žalobce rovněž obecně poukázal na nález ÚS sp. zn. III ÚS

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

150/99 (přepjatý formalismus) a uvedl, že vždy je nezbytné vycházet z individuálních rozměrů každého případu, které jsou založeny na zjištěných okolnostech.

11. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce tvrdil, že podle § 174a zákona o pobytu cizinců nespočívá přiměřenost rozhodnutí jen v souladu zásahu dopadu negativního rozhodnutí do soukromého a rodinného života účastníka řízení, ale i v dalších skutečnostech ovlivňujících přiměřenost rozhodnutí, např. v posouzení druhu a závažnosti jednání žadatele, které je mu vytýkáno. Při posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí musí správní orgán zohlednit druh jednání cizince, délku pobytu, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území. K tomu žalobce doplnil, že na území ČR pobývá od roku 2009, soustředil zde veškeré své podnikatelské i soukromé aktivity. Žalobce není ženatý, ale žije ve svazku obdobném svazku manželskému s občankou Ruské federace.
12. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

13. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 26. 1. 2017 setrvala na právním názoru uvedeném v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které, pokud jde o vylíčení skutkového i právního stavu, plně odkázala.
14. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaná uvedla, že z informace PSSZ ze dne 10. 5. 2016 vyplývá, že žalobcem doložené příjmy za období říjen 2015 až březen 2016 sice odpovídají úhrnu vyměřovacích základů, ale částky odváděné PSSZ v období od dubna 2014 do září 2015 jsou účelově snižovány a částkám odváděným na PSSZ neodpovídají. Povinností žalobce jako jednatele společnosti Servis-Komplekt s. r. o. bylo po celou dobu povoleného pobytu od 3. 3. 2014 do 2. 3. 2016 zajistit odvádění příslušných odvodů na PSSZ. Pokud žalobce během převážné doby svého předchozího povoleného pobytu řádně neplatil odvody pojistného PSSZ, obcházel předpisy státu a porušil tak povinnost uvedenou v zákoně o pobytu cizinců, zakládá tato skutečnost jinou závažnou překážku pro pobyt cizince na území ČR.
15. K druhému žalobnímu bodu žalovaná konstatovala, že z žádosti o prodloužení doby platnosti povolení a informačního systému cizinců nevyplývá, že by měl žalobce na území ČR nějakého rodinného příslušníka nebo družku, která by pobývala na území ČR. Z výpisu z obchodního rejstříku plyne, že žalobce je jedním ze dvou jednatelů společnosti Servis-Komplekt s. r. o. Vzhledem ke skutečnosti, že každý z obou jednatelů je oprávněn jednat za společnost samostatně, nebudou nepřítomností žalobce na území ČR ovlivněny aktivity uvedené obchodní společnosti.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
17. Žaloba byla podána včas (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a bez nařízení jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s. ř. s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

18. Žalobce v první části podané žaloby namítal v obecné rovině porušení principů správního řízení, aniž by však tento žalobní bod naplňoval konkrétními tvrzeními. Žalobce obecně konstatoval, že napadeným rozhodnutím byla porušena ustanovení §2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 52 správního řádu, neboť žalovaný nepostupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, nezjistil všechny rozhodné okolnosti a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci a napadené rozhodnutí tak nelze považovat za přesvědčivé a neprovedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci.
19. K tomu soud uvádí, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. *rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 – 108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Af 104/2004 – 54*). Ve správním soudnictví není soud oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body. Pokud tedy žalobce své námitky vznáší toliko v obecné rovině, může na ně soud reagovat pouze srovnatelnou mírou konkrétnosti.
20. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je patrné, že se správní orgány obou stupňů konkrétními důvody zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti dlouhodobého pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě podrobně zabývaly a vyhodnotily je z pohledu zákonem stanovených podmínek. Správní úřady obou stupňů se ve správním řízení zabývaly všemi v potřebném rozsahu shromážděnými důkazy a v odůvodnění svých rozhodnutí se náležitě vypořádaly se zjištěnými skutečnostmi. Skutkový stav věci byl v daném případě zjištěn zcela v souladu s § 3 správního řádu tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu správního orgánu s požadavky uvedenými v § 2 téhož zákona.
21. Je zřejmé, že rozhodování o tom, komu bude pobyt na území státu povolen či zrušen, přísluší pouze státu samotnému, který je nadto oprávněn v rámci zákona, daných možností a s ohledem na mezinárodní závazky stanovit konkrétní pravidla. Aby uvedený mechanismus řádně fungoval, je nezbytné, aby při rozhodování o pobytových záležitostech byla příslušnému správnímu úřadu dána právním předpisem i možnost posoudit všechny okolnosti individuálního případu. Soudy ve správním soudnictví již opakovaně judikovaly názor, že žádné z práv, uvedených v Listině základních práv a svobod, nezakládá cizinci nárok na jeho pobyt na území České republiky, neboť takové právo mají jen státní občané České republiky (srov. *rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2004, sp. zn. 5 Azs 43/2003, usnesení ÚS ze dne 9. 6. 2004, sp. zn. III. ÚS 38/04*). Stejně tak neexistuje ústavně zaručené právo cizinců na pobyt na území České republiky a je tudíž věcí suverénního státu, za jakých podmínek připustí pobyt cizího státního příslušníka na svém území a s ohledem na vlastní zájmy.
22. Na základě tohoto vymezení konstatuje městský soud, že se žalovaný správní orgán v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zcela podrobně a vyčerpávajícím způsobem vyjádřil k rozhodujícím namítaným skutečnostem a soud jeho úvahy neshledal v rozporu se zásadami správního uvážení.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

23. Soud následně přistoupil k vypořádání jednotlivých konkrétních žalobních bodů, které žalobce v žalobě formuloval. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
24. Podle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahují obdobně.
25. Podle §35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).
26. Podle § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.
27. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobytu cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
28. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
29. Podstatou *prvního žalobního bodu* je tvrzení žalobce, že po celou dobu svého uplynulého povoleného pobytu každý měsíc řádně pojistné odváděl s tím, že jediným jeho pochybením bylo nepředložení všech dokumentů žalované v podobě zápisu z valné hromady společnosti a dodatku ke Smlouvě o výkonu funkce jednatele.
30. Soud k tomu ze spisového materiálu ověřil, že jako doklad o příjmu žalobce k žádosti doložil potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti z obchodní společnosti Servis-Komplekt s. r. o. a výplatní listiny za období říjen až prosinec 2015 v průměrné měsíční výši 11 296 Kč čistého, dále potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti z obchodní společnosti Servis-Komplekt s. r. o. za období listopad 2015 až leden 2016 v průměrné měsíční výši 11 296 Kč čistého, zápis z valné hromady společnosti Servis-Komplekt s. r. o. ze dne 30. 9. 2015 dokládající vyplácení měsíční hrubé mzdy žalobci ve výši 13 400 Kč a smlouvou uzavřenou mezi žalobcem a společností Servis-Komplekt s. r. o. o výkonu funkce jednatele ze dne 1. 3. 2011. Jiné listiny žalobce nepředložil, a to ani na výzvu správního orgánu. Z informace PSSZ ze dne 10. 5. 2016 vyplývá, že žalobcem doložené příjmy za období říjen 2015 až březen 2016 sice odpovídají úhrnu vyměřovacích základů, ale částky odváděné na PSSZ v období od dubna 2014 do září 2015 jsou účelově snižovány. Dle sdělení PSSZ se výše měsíčního vyměřovacího základu žalobce již od dubna 2014 snížila na 8 500 Kč a poté v říjnu 2014 na 2 500 Kč, ačkoliv z usnesení valné hromady společnosti Servis-Komplekt s.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

r. o. ze dne 30. 4. 2013 vyplývá, že žalobce měl v uvedeném období pobírat i nadále odměnu za výkon funkce jednatele ve výši 13 000 Kč hrubého. Tato částka se navýšila v říjnu 2015 na 13 400 Kč hrubého, což žalobce do žádosti řádně doložil. Příjmy dokladané žalobcem během předchozího povoleného pobytu v období od dubna 2014 do září 2015 tak evidentně částkám odváděným na PSSZ neodpovídají. Vzhledem k tomu, že jednatelem náleží obchodní vedení společnosti (§ 195 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích) a jednatel zajišťuje mj. řádné vedení předepsané evidence a účetnictví (§ 196 zákona o obchodních korporacích), což analogicky dopadá i na povinnost jednatele zajistit řádné odvody pojistného příslušné správě sociálního zabezpečení, bylo povinností žalobce coby jednatele společnosti Servis-Komplekt s. r. o. zajistit po celou dobu povoleného pobytu odvádění příslušných odvodů na PSSZ v zákonné výši, což se však v období od dubna 2014 do září 2015 nestalo.

31. Lze tedy shodně s žalovanou uzavřít, že pokud žalobce během převážné doby svého předchozího povoleného pobytu řádně neplatil odvody pojistného PSSZ, obcházel předpisy státu a porušil tak povinnost uvedenou v zákoně o pobytu cizinců. Tato skutečnost zakládá ve smyslu § 44a odst. 3 ve spojení s §35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců jinou závažnou překážku pro pobyt cizince na území České republiky, což je důvodem pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.
32. K návaznosti ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) a ustanovení § 56 zákona o pobytu cizinců se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v *rozsudku ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011 – 69* tak, že pozitivní vymezení podmínek pro udělení víza představují ustanovení § 31 a § 33 zákona o pobytu cizinců. Zákon o pobytu cizinců ale zakotvuje vedle tohoto pozitivního výčtu předpokladů pro udělení víza též vymezení negativní, které pouhé formální naplnění předpokladů pro udělení víza zákonným způsobem koriguje. Zmíněný korektiv představuje mimo jiné ustanovení § 56 citovaného zákona, na základě kterého správní orgány v rámci vedeného řízení ověřují, zda jsou splněny další předpoklady pro udělení víza, tedy zda tu neexistují důvody pro jeho případné neudělení. Naposledy zmíněné ustanovení lze tedy označit za ustanovení, které podmínky pro udělení víza vymezuje negativně. Důvody pro neudělení víza dle ustanovení § 56 zákona o pobytu cizinců tedy představují (v negativním smyslu) podmínky pro neudělení víza ve smyslu ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) téhož zákona.
33. V odůvodnění jak prvostupňového, tak i napadeného rozhodnutí je vyložena přezkoumatelným způsobem návaznost zákonných ustanovení, o které opírá správní orgán své rozhodnutí a jsou uvedena i skutková zjištění, na základě kterých předmětná ustanovení na případ žalobce aplikoval. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že u žalobce byla dle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců zjištěna jiná závažná překážka pobytu na území, protože žalobce během převážné doby svého předchozího povoleného pobytu řádně neplatil odvody pojistného PSSZ. Žalovaný tak zhodnotil jak konkrétní skutkové okolnosti, tak i rozsah období, po které žalobce odvody pojistného PSSZ řádně neplatil, když období 18 měsíců od dubna 2014 do září 2015 lze bezesporu považovat za „většinu doby“ povoleného pobytu ve smyslu judikatury, na kterou poukazoval žalobce. Správní orgán prvního stupně byl proto povinen postupovat dle podle § 37 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR zamítnout.

34. Na výkladu zákona, který správní orgány obou stupňů v dané věci zaujaly, soud na rozdíl od žalobce neshledává nic přepjatě formalistického. Jedná se o výklad, jenž je plně v souladu s jazykovým zněním, systematickou i smyslem právní normy. Je právem každého státu, aby prostřednictvím právních norem stanovil podmínky, za nichž mohou cizinci na jeho území pobývat, a také další podmínky, které jsou s jejich pobytem spojeny. Správní orgány obou stupňů byly při rozhodování v dané věci povinny vůči zákonodárci vtělenou do příslušné obecně závazné právní normy respektovat, což také učinily.
35. Soud má za to, že správní orgány řádně odůvodnily výroky svých rozhodnutí a byl zjištěn stav věci tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti. V napadeném rozhodnutí jsou konkrétně popsány veškeré relevantní skutečnosti obsažené ve spisovém materiálu i úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů. Soud proto neshledal žalobní námitku důvodnou.
36. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce namítal, že při posuzování přiměřenosti rozhodnutí musí správní orgány zohlednit nejen dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince, ale i kritéria dle §174a zákona o pobytu cizinců, tedy druh jednání cizince, délku pobytu, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území. Ani tento žalobní bod se nestal důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, neboť soud dospěl k závěru, že jak prvostupňový správní orgán, tak i žalovaná se otázkou přiměřenosti neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve vztahu k zájmům chráněným zákonem o pobytu cizinců zabývali řádně.
37. K otázce přiměřenosti rozhodnutí ve vztahu k zájmům chráněným zákonem o pobytu cizinců se vyjádřil správní orgán prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí, a uvedl, že dle Cizineckého informačního systému a vlastní žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR nemá žalobce na území ČR žádné rodinné vazby, protože je zřejmé, že rozhodnutí nebude znamenat zásah do rodinného života žalobce. OAM dále uvedl, že správním orgánem byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobce na území, neboť příjmy předkládané správnímu orgánu neodpovídají příjmům předkládaným PSSZ. Jestliže žalobce skutečně disponuje takovými příjmy, jaké do žádosti doložil, porušil právní předpisy ČR, když z těchto příjmů nebyly odváděny zákonné odvody, přičemž za toto jako jednatel společnosti nese odpovědnost. Za těchto okolností tedy je třeba dopad rozhodnutí do soukromého života žalobce shledat jako přiměřený. OAM se rovněž řádně vypořádal se zjištěním, že žalobce je majitelem nemovitosti na území ČR, v níž má hlášen pobyt, když konstatoval, že nespátřuje ani v tomto bodě zásadní dopad do ekonomické situace či majetkových poměrů žalobce, neboť samotná správa nemovitosti na území ČR není podmíněna dlouhodobým pobytem žalobce na území. Správní orgán se odpovídajícím způsobem vypořádal též se zjištěním, že žalobce je jedním ze dvou jednatelů obchodní společnosti Servis – Komplekt s. r. o., přičemž každý z obou jednatelů je oprávněn za společnost jednat a podepisovat samostatně. Nepřítomností žalobce na území ČR tudíž nebudou ovlivněny ani aktivity uvedené společností.
38. Žalovaná se s uvedeným závěrem prvostupňového správního orgánu v otázce přiměřenosti rozhodnutí ztotožnila a zdůraznila, že je ve veřejném zájmu, aby na území ČR pobývali jen ti cizinci, kteří na území pobývají v souladu se zákonnými podmínkami. Přestože žalobce pobývá na území ČR již od roku 2009, není pro něj samozřejmostí dodržování právních předpisů vztahujících se k jeho pobytu na území republiky, když po převážnou

dobu svého posledního povoleného pobytu nezajistil řádné fungování společnosti, v níž je jednatelem.

39. Takto provedené hodnocení přiměřenosti mezi porušením právního předpisu a důsledky vydaného rozhodnutí a veřejného zájmu na neprodloužení dlouhodobého pobytu žalobce na území ČR z hledisek uvedených v § 37 odst. 2 písm. b) a § 174a zákona o pobytu cizinců považuje soud za zcela dostatečné a odpovídající zjištěným skutečnostem. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani nedoložené tvrzení žalobce, že na území ČR žije ve svazku obdobném svazku manželskému s občankou Ruské federace.
40. Městský soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, k níž by musel soud přihlížet z úřední povinnosti.

VI.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Na základě shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. zamítl.
42. Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl procesně úspěšný, však účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Praha 29. ledna 2019

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.